

[Ministeren for kulturelle anliggender]

se med den aftale, som er et resultat af den forhandling, vi havde her i tinget i 1978, og som er indgået af Danmarks Radios samarbejdsudvalg om sikring af nyhedstjeneste under konflikter. Vi må erkende, at der var én udsendelse, der svipsede, den berømte Radioavis, hvor der kun var en efterlysning og så vejrmeldingen. Om det er en svips, eller hvad det er, er noget, som jeg synes at Danmarks Radios driftsledelse også må undersøge.

Ifølge aftalen, som i øvrigt er nedfældet i cirkulæret, som er nævnt, sikres arbejdsudvalget det nødvendige program- og teknikmandskab til en reduceret nyhedstjeneste ud fra, hvad der betegnes som normale nyhedskriterier. Og her vil jeg da gerne sige én ting: det er ikke nok alene med journalister; der er også teknikken i hele den sikring, der skal være for at kunne bringe ting igennem. Om det så kan gøres med tjenestemænd er et problem, som man kan tage op. Vi har jo problemet andre steder. Vi ved f. eks. inden for P&T, hvilke problemer vi har nogle steder i den henseende. Der er altså flere arbejdspladser, hvor disse ting må overvejes, og hvor man må gøre op: hvad er ekstraomkostningerne i forbindelse med alt dette, for det er en hel række ting, der så kommer til at høre sammen i en fast forbindelse?

Så vil jeg sige, at i denne forespørgselsdebat, som nu er blevet til et forslag til folketingsbeslutning, blev der spurgt, hvilke initiativer regeringen agtede at tage for at sikre en uforstyrret nyhedsformidling i Danmarks Radio. Om de aftaler, der i dette spørgsmål er truffet af Danmarks Radios driftsledelse, vil jeg sige, at jeg anser det for meget vigtigt, at Danmarks Radios driftsledelse klarer sådanne problemer selv med den mindst mulige indblanding fra regeringens side.

Hr. Erhard Jakobsen nævnedes én ting, nemlig at han nærede ængstelse for, at de politiske partier forhindres i at præsentere deres synspunkter i medierne forud for EF-Parlamentsvalget. Det vil jeg gerne svare på. Jeg mener ikke, at det kan forhindres. Efter hvad der er oplyst for mig, kan det gøres på tjenestemandsbasis. Der, hvor der kan komme til at ske noget, er ikke på journalistsiden, men i givet fald på teknikersiden. På journalistsiden kan det gennemføres på tjenestemandsbasis uden nogen vanskeligheder. Det synes jeg er væsentligt.

Jeg skal ikke gå længere ind herpå, men bistå hr. Erhard Jakobsen i at forkorte diskussionen her og blot sige, at jeg vil da gå ud fra, at Danmarks Radios driftsledelse som tidligere også læser denne diskussion og lægger sig på sinde, hvad der er blevet sagt. Vi har jo alle muligheder for i Danmarks Radios driftsledelse at rejse spørgsmål og sige, at nu er der sket det og det i folkettinget. Er der nogle ting, der kan blive bedre? Er der noget, vi skal overveje? Her er jeg helt enig med hr. Jens Møller, der også var inde på den tanke. Jeg tror, det er på den måde, vi skal gøre det. Når vi tager disse diskussioner om Danmarks Radios forhold her i tinget, er det meningen, at man i Danmarks Radios radiatoråd skal følge tingene op først og fremmest.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg var selvfølgelig vældig glad for ministerens forsikring om dette med tjenestemændene, for det var jo noget af det, jeg havde håbet på, men når jeg føler mig usikker, er det, fordi jeg i radiatorådet har rejst problemet, om man ved hjælp af tjenestemænd kunne sikre sådan og sådan, og da fik jeg det svar, at det kunne man ikke, og man ville meget nødig ind i en drøftelse.

Derfor siger jeg: lad os få det ud af radiatorådet, for jeg forstår godt, at radiodriftsledelsen, som er forhandlingspartner med medarbejderne, er i en særlig penibel situation dér. Og da er det, jeg mener, at vi som folkevalgt forsamling må komme og stille vore krav. Os må man under ingen omstændigheder kunne sætte ud af spillet. Men jeg er kun glad for, at ministeren åbner for diskussionen i den retning, at det kan drejes i den retning. Det var det, jeg fra starten ville med min forespørgselsdebat, og jeg er sikker på, at det konservative folkeparti ikke tager mig det ilde op, at det også indgår i dette, for vi ville jo noget med at sige til regeringen: der må gøres noget.

Jeg kan altså erklære mig tilfreds med, at ministeren også mener, at her må vi nok diskutere videre på et eller andet tidspunkt, men ikke i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.